

Sygn. akt VI Ga 269/13

OSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Jasilkowska (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Zbigniew Regulski

SO Małgorzata Gliwińska

Protokolant: Paweł Krauze

na rozprawie rozpoznał

sprawę z zamówienia publicznego Powiatowego Urzędu Pracy w Świdnicy przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego MAXTO spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A. w Krakowie oraz Jacka Nyga i Zenona Nyga

o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek skargi wniesionej przez zamawiającego od postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie z dnia 13 sierpnia 2013 r., sygn. akt KIO 1897/13 w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania

postanawia:

I. oddalić skargę,

II. zasądzić od Powiatowego Urzędu Pracy w Świdnicy na rzecz Jacka Nyga i Zenona Nyga uprawnionych solidarnie kwotę 300 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Sygn. akt VI Ga 269/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2013 r. wydanym w sprawie KIO 1897/13 Krajowa Izba Odwoławcza umorzyła postępowanie odwoławcze (pkt 1) i nakazał zwrotu z rachunku Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz Jacka Nyga i Zenona Nyga prowadzących działalność pod firmą TDC Polska s.c. Jacek Nyga, Zenon Nyga z siedzibą w Pile kwoty 6.750 zł stanowiącej 90%

uiszczonego wpisu (pkt 2).

Uzasadniając orzeczenie o kosztach Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że o kosztach postępowania orzekła stosownie do treści art. 187 ust. 8 zd. drugie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 5 ust. 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania. Wniosek pełnomocnika zamawiającego o zasądzenie kosztów postępowania z tytułu zastępstwa prawnego i zwrotu kosztów dojazdu na posiedzenie został oddalony wobec braku podstaw prawnych. Zgodnie z powołanym wyżej przepisem rozporządzenia, w przypadku umorzenia postępowania z powodu cofnięcia odwołania przed otwarciem rozprawy, Izba orzeka o zwrocie odwołującemu z rachunku Urzędu 80% kwoty uiszczonej tytułem wpisu. Wskazany przepis całościowo reguluje kwestie kosztów postępowania w opisanym przypadku, a ewentualne inne koszty, w tym koszty stron mogą być zasądzone w sytuacji przewidzianej w §5 ust. 1 pkt 3 lit. b powołanego rozporządzenia, z tym zastrzeżeniem, iż wysokość kosztów określa się na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy.

Skargę na powyższe orzeczenie w zakresie kosztów postępowania (pkt 2) wniósł zamawiający Powiatowy Urząd Pracy w Świdnicy zarzucając:

1. naruszenie przepisu art. 1198 pkt 1 k.p.c. stosowanego odpowiednio w związku z art. 185 ust. 7 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż do skutecznego cofnięcia odwołania nie jest konieczne poinformowanie o tym oświadczeniu woli wszystkich adresatów, w tym zamawiającego, a wystarczające jest złożenie tego oświadczenia przez odwołującego wyłącznie wobec Krajowej Izby Odwoławczej,
2. naruszenie przepisów §5 ust. 1 pkt 3 lit. a oraz lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. Nr 41, poz. 238) oraz §3 pkt 2 tego rozporządzenia poprzez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, iż do skutecznego cofnięcia

odwołania przez Jacka Nygę i Zenona Nygę wspólników spółki cywilnej

TDC POLSKA doszło przed otwarciem rozprawy, w sytuacji gdy wywołano sprawę, sprawdzono obecność i orzeczenie zapadło po zamknięciu otwartej rozprawy,

3. naruszenie przepisu §5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. Nr 41, poz. 238) oraz §3 pkt 2 tego rozporządzenia poprzez jego nie zastosowanie i zaniechanie orzeczenia o kosztach postępowania odwoławczego toczącego się przed izbą w zakresie zgłoszonych przez zamawiającego uzasadnionych kosztów poniesionych w związku ze złożeniem odwołania przez Jacka Nygę i Zenona Nygę wspólników spółki cywilnej TDC POLSKA zgodnie z zasadą, iż strony ponoszą koszty postępowania stosownie do jego wyniku, a więc na zasadzie odpowiedzialności za wynik postępowania, z uwzględnieniem zasady czy dano możliwość zamawiającemu uniknięcia poniesienia tych kosztów.

Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez:

1. zasądzenie solidarnie od Jacka Nygi i Zenona Nygi na rzecz zamawiającego Powiatowego Urzędu Pracy w Świdnicy kwoty 4.550 zł (słownie: cztery tysiące pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, które toczyło się w niniejszej sprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą przez Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych,
2. zasądzenie solidarnie od odwołujących się Jacka Nygi i Zenona Nygi na rzecz zamawiającego Powiatowy Urząd Pracy w Świdnicy zwrotu kosztów postępowania skargowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Świdnicy według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę odwołujący Jacek Nyga i Zenon Nyga wnieśli o oddalenie skargi jako bezzasadnej i zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania skargowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Skarga zamawiającego na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w postanowieniu Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 13 sierpnia 2013 r. nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestia umorzenia postępowania na skutek cofnięcia odwołania uregulowana jest w art. 187 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych, zgodnie z którym odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy i w takim przypadku Izba umarza postępowanie. Jeżeli cofnięcie nastąpiło przed otwarciem rozprawy, odwołującemu zwraca się 90% wpisu. Dla skuteczności cofnięcia nie jest wymagana zgoda zamawiającego jak również cofnięcie odwołania nie podlega kontroli składu orzekającego. Wbrew zarzutom skarżącego do skutecznego cofnięcia odwołania nie jest konieczne poinformowanie o tym oświadczeniu woli uczestników postępowania. Wobec uregulowania kwestii cofnięcia odwołania w art. 187 Prawa zamówień publicznych nie będą miały zastosowania przepisy o sędzie polubownym, a w szczególności art. 1198 pkt 1 k.p.c., na który powołuje się skarżący. Przepis art. 185 ust. 7 Prawa zamówień publicznych dopuszcza wprawdzie możliwość stosowania przepisów kodeksu postępowania cywilnego o sędzie polubownym do postępowania odwoławczego, ale tylko odpowiednio i pod warunkiem, że ustawa pzp nie stanowi inaczej. Skoro kwestia umorzenia postępowania na skutek cofnięcia odwołania została uregulowana w Prawie zamówień publicznych, to wyłączona jest możliwość stosowania art. 1198 pkt 1 k.p.c.

Zasady orzekania o kosztach postępowania odwoławczego w sytuacji cofnięcia odwołania uregulowane zostały kompleksowo w przepisach rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. Nr 41, poz. 238). Zgodnie z §5 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Izba orzeka o zwrocie na rzecz odwołującego 90% uiszczonego wpisu, jeżeli cofnięcie odwołania nastąpiło przed otwarciem rozprawy, a jeżeli odwołujący cofnął odwołanie po otwarciu rozprawy, to Izba zasądza uzasadnione koszty postępowania odwoławczego od odwołującego na rzecz zamawiającego na podstawie rachunków przedłożonych do akt.

W niniejszej sprawie cofnięcie odwołania nastąpiło w formie pisemnej, które to pismo wpłynęło do Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 19 sierpnia 2013 r. przed rozpoczęciem posiedzenia wyznaczonego z udziałem stron, co oznacza, że cofnięcie odwołania nastąpiło przed otwarciem rozprawy. Wbrew

zarzutom skarżącego do niniejszej sprawy nie będzie miał zastosowania §5 ust 4 rozporządzenia, który stanowi, że w przypadkach nieuregulowanych w ust. 1-3 Izba orzeka o kosztach postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. Niniejszy przypadek został uregulowany właśnie w §5 ust. 1 pkt 3 lit. a rozporządzenia, który nie przewiduje innych rozstrzygnięć w zakresie kosztów postępowania, w tym w szczególności zasądzenie kosztów od odwołującego się na rzecz zamawiającego.

Ponadto Krajowa Izba Odwoławcza orzeka o kosztach faktycznie poniesionych przez strony jedynie w sytuacji, gdy fakt ich poniesienia zostanie udokumentowany, a wniosek o przyznanie kosztów zostanie zgłoszony do chwili zamknięcia posiedzenia. Natomiast skarżący nie udowodnił poniesionych kosztów we właściwym czasie, albowiem nie przedstawił żadnych rachunków, ani innych dokumentów świadczących o wysokości poniesionych kosztów, do zamknięcia posiedzenia Izby w dniu 19 sierpnia 2013r.

Wobec powyższego należało uznać, że nie doszło w sprawie do naruszenia przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania poprzez nieuwzględnienie kosztów zgłoszonych przez zamawiającego.

Z tych też względów na mocy art. 198 f ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych orzeczono jak w punkcie I sentencji.

O kosztach postępowania ze skargi orzeczono na podstawie art. 198 f ust 5 ustawy Prawo zamówień publicznych i §12 ust 1 pkt 1 w zw. z §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.